

Уредиштво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

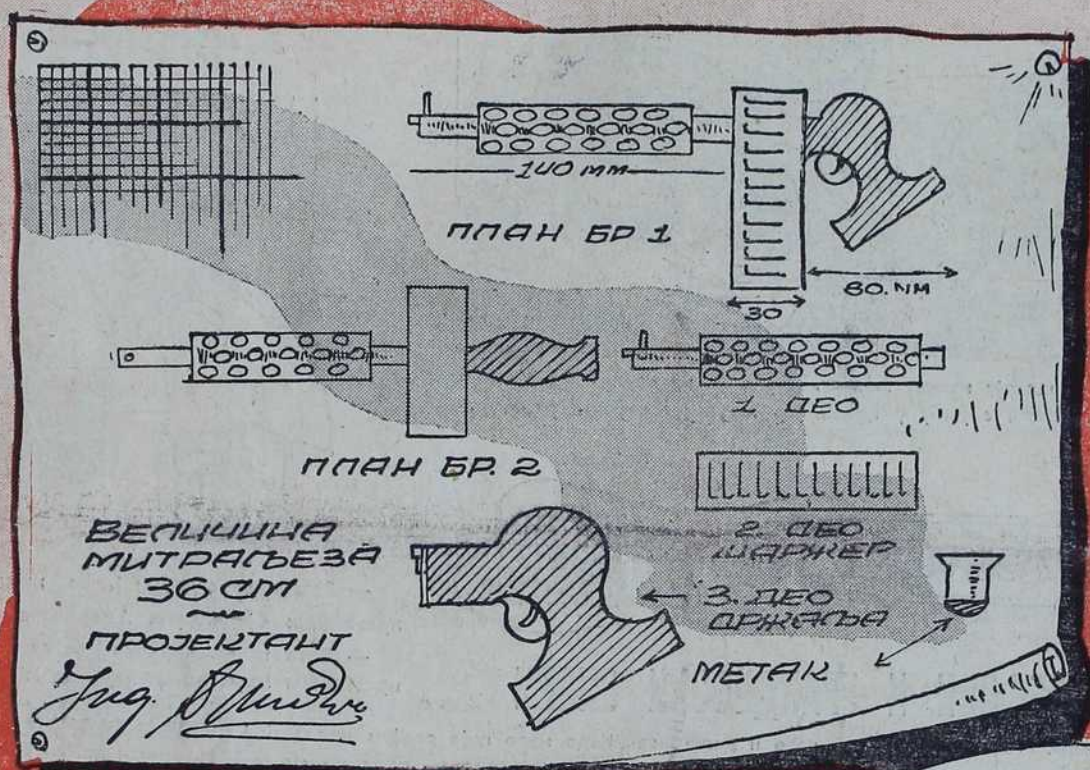
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 12 ЈУНА 1943

БРОЈ 81 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

БУЈНА МАШТА ИЗМИШЉА СВАШТА



Према једној енглеској
вести из Вашингтона најно-
вији амерички проналазак у
оружју је једна мала ма-
шинска пушка, која се може
ставити у женску ташну. Она
се састоји из три дела, који
нису дужи од 30 см.

То је нова играчка за ин-
вазионисте с којом ће имати
великог успеха против ат-
лантског бедема.



— Шта то тражиш по свим
еповима!
— Ма никако не могу да
се сетим где сам оставио
митраљез.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД СВУД ЈЕВРЕЈСКЕ СИТИ КАСТЕ - СВУДА НА ЊИХ МРЖЊА РАСТЕ

И код Англосакса други ветар веје
И тамо сад расте мржња на јевреја
Семитизму сасвим прокапала стреја
Сви народи скачу сад против јевреја
И у Англеској су врло честа врења
А они су знани због свога стрпљења
Ал' јевреји тамо превршили меру
Тргују на берзи, свуда народ деру
Не прија им гужва и борба јуначка
Ал' им конвенира зарада и пљачка
А у Америци још се више смрачи
Јеврејштина тамо ведри и облачи
Они држе банке и кшефтове разне
Они свуда касе пљачкају и празне
Сви сад јасно виде да се тешко живи
И за ратни заплет криви

Амерички фабриканти



— Зар га не познајеш! То је Кајзер, фабрикант бродова.
— Чуо сам за његове »сандуке«. Он се кладио да ће рат трајати још пет година.

ПРАВОВРЕМЕНА ОДБРАНА

Неки мистер Смит из Лондон-Холборна, коме је природа поделила невероватну сличност са Винстоном Черчиллом, претседником владе изгубио је живце. Њега често замењују са Черчиллом и зато је дао оглас у новинама, где моли да га оставе на миру, јер он нема ништа заједничког са господином Черчиллом.

Мистер Смит се на време брани, јер никад се не може знати, шта носи судбина.

АМЕРИЧКЕ КУЛЕ У ВАЗДУХУ

Енглески часопис »Сачурдеј Ивинг Пост« пише: Сви велики планови о новом уређењу света, према америчким идеалима, праве су куле у ваздуху.

Када овако мисле савезници једни о другима, како да мисле онда несавезници?

ПИШИ КУЋИ ПРОПАЛО

Енглески лист који излази у Ки-ми »Централ Дејли Њус« занима се састанком Рузвелт—Черчил у Вашингтону и назива стратегију алираца глумом, јер време не ради за алирце него за осовину. Ако алирци пусте да Јапан искористи сировине са запоседнутог подручја и консолидује се у Пацифику — онда пиши кући пропало!

Пошто алирци не могу да виде ову чињеницу без наочара то им лист препоручује да се израде наочари са дуплим стаклом за савезнички генералштаб.



Нови апостол

— На своју велику жалост, морао је надбискуп од Кентерберија отказати службу у цркви, јер мора да изучава један документ.

Преглед Стране

БЛЕФОВИ И ГРАНДИОЗНИ СНОВИ

Енглески привредни часопис »Те-Статист« доноси чланак под насловом: »Ми стављамо хипотеку на нашу будућност«. Часопис даље пише да извесни кругови у Англеској предвиђају привредну катастрофу, која ће неминовно снаћи Англеску. »Док нам се Европски континент смеје, тако наставља часопис, јер ми дискутујемо о неком грандиозном плану, дотле непријатељ изводи грандиозан план. Ништа нисмо научили из ра-

нијих глупости, него и даље сањамо ружичасти сан.

Шта би друго могли и да раде?

Када неко пије опијум пропаганде и блефова — онда не може да отвори очи.

На часну реч

Филадельфија, маја. — Овдашњи угледан лист »Вечерњи билтен« доноси вест да ће робијашки из Синг-Синга и других затвора у будуће моћи да буду примани у редовну војску. Само треба да

даду »часну реч« да ће ићи у војску па ће одмах бити пуштени са робије.

Дакле робијашка »часна реч« је довољна у Америци. Да поштеног света Бого вољени!



БАЋУШКА: — Друже Стаљине, ако мислиш искрено скини и ону звезду са Кремља!
СТАЉИН: — Ти тражиш моју главу!

У рукама њиним америчка крма
Јер јеврејска банда Америком дрма
И Рузвелт је само код њих верна слуга
Зато се истини и правци руга

За блефове пропаганде Черчил оштри рез
Па путује као да је летећ' Холандез
Обиграва на све стране и свуд сеје трач
Али вешто избегава да укрсти мач
Он ратује са језиком и ту бије све
Таман једну лаж ухвати а већ друга зре
О Другоме фронту прича већ године две
Ал' да нешто стварно почне, никако не сме
Место неког другог фронта млати празну сламу
Гледа преко свог Де Гола да смести чарламу
Да подметне он Жироу сад користи згоду
На његову воденицу Де Гол тера воду
У томе се све састоји, то му брига сва
Подморнице још га буне не дају му сна
Противник је био страхан, неуморан, живав
Хоће флоту да уништи, да јој кусну пивав.

Таквих жена нема у Америци



— Зашто до сада ни једна жена није била претседник Сједињених Америчких Држава!
— Зато што Амерички устав прописује да претседник мора имати најмање 35 година.

НЕКА ОНИ ВИДЕ ВАЈДУ

Њујорк, јуна. — Американци се хвале да су пронашли машинску пушку која може да стане у женску ташну. Пошто то оружје не може да се искористи на Атлантском бедему, где се налази најбоље оружје на свету, гангстерско удружење из Чикага решило је да откупи овај нови тип оружја за своје чланове.

ВЕЛИКА ОЛАКШИЦА

Лондон, јуна. — Адмиралитет је објавио да ће се морнарима рачунати у отсуство све оно време које проведу у чамцима за спасавање. Дакле, сада комотно могу да се даве јер ако се случајно спасу све време које проведу гладни и прозебли у неком чамцу — рачуна им се као отсуство.

ДУПЛА ЗАРАДА

Алжир, јуна. — Жиро је упутио 10 милиона долара на име отплате за лиферације из Америке. Ово је већ друга рата, пошто је недавно дао 13 милиона.

Дакле, Американцима је мало што су опљачкали Француску Северну Африку, већ становништво тих области мора да плаћа у готову.

ЕПИГРАМИ

Код реке Кубана
Код Новоросиска
Совјети силну војску
И џебану сплисна
Наишо на оштру страну
Зато ђорав посе мацу

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 6 јуни

Поранио ја јутрос да узем воће и таман дошао на ред за јагоде када се уплете једна налорфана жена, већ у годинама, која је носила беле „сокне“.

— Дајте ми две киле — викну она преко мога рамена трудећи се да ме истисне. Не волим свађу са женама, нарочито сабајле, зато не хтедох да се буним али зато повикаше неке жене иза мене.

— Јух, није те срамота! — цикну једна мала сувођава жена забраћена са грао шамијом.

— Оће жена јагоде па мисли да је доста што је намазала њушку са пудером а ја овде цецим од шест сати чичи једна у дрвеним ципелама!

Напоље са њом... викну једна девојчица — видим ја да ће се направити гужва па хтедох да се извучем када се ова са сокнама окупи се на мене.

— Овај ме истиснуо. Овај вратоња а ја јадна сада да страдам...

Узалуд сам се бранио и доказивао, жене ме изгураше а она налорфана узе прва јагоде.

ПОНЕДЕЉАК, 7 јуни

Мој газда набавио негде један кубик песка пошто му то треба за таван али тек што је песак донет навалише неке жене са земљицама и ова гомила песка плану као врућ бурек.

Када то чу газда он излете из себе и само што не поче да чупа косе, а хаузмајстор му каже:

— Море шта вас се тиче! Ви сте ваше учинили а што је свет разграбио шта ви можете.

Газда само шкрипи зубима и спомиње чланове фамилије а хаузмајстор, који је увек при пићу, шапуће ми:

— Е, баш ми мило. Могао бих да се искидам док то попнем на таван а овако сам миран. То је моја Милка и удесила са комшилуком, а и ја сам сам заватио један лавор. Много је добар за судове.

УТОРАК, 8 јуни

Мој синовац већ пола године има шпаркасу у коју ставља сав новац који добија од оца и мајке. Јуче одох код њих а он тражи новац за биоскоп.

— Узми из шпаркасе — каже му отац. Зашто ће ти тај новац него за тебе. А иначе си скупио више од хиљаду динара.

— Било па прошло — одговара син, ученик првог разреда гимназије.

— Зашто? зачуди се и мајка.

— Ево да видите шта сам купио — каже мали Аца и вади једну школску књигу.

— Шта, купио се неки убеник — вели отац већ одобровољен.

— Море какав убеник — одговара Аца. Купио сам серију футбалера и први тим БСК-а.

— Па зар зато си дао толике паре — грмну отац разљућен, а Аца му вели:

— Нећу ваљда да ми се сви другови смеју. Зато сам и скупио паре.

— Е онда нека ти футбалери дају и за биоскоп — рече отац па најури Ацу из собе.

СРЕДА, 9 јуни

У нашој улици станује једна жена што баца карте. Кажу све погоди. Зато није чудо што је код ње навала. Од јутра до мрака долазе неке жене, старе и младе богате и сиромашне и свака од њих жели да зна каква ће јој бити будућност.

Цела „сеанса“ траје десетак минута а „такса“ је двајест банке. Пада пара као плева.

Чула за то моја комшица Смиљка па отишла и она да проба срећу.

Понела двеста динара и дугме од кошуље њеног Максе и све то ставила на сто код госпа Стевке (Тако се зове врачара).

Она узела карте, госпа Смиљка их пресекала левом руком и врачара почела:

— Чека ве велика срећа кад се из лагера врати један плави, високи, с велике паре...

— Добро, добро — прекиде је госпа Смиљка, али шта ћу да радим с овог мога Максима...

Вратила се сва бесна кући и цео цех платио јадан Макса. Ни крив ни дужан.

ЧЕТВРТАК, 10 јуни

Госпа Буби украли кокошку. Шта су јој украли кокошку ћене-ћене али јој обили шућу и поред осталих ствари и украли костим за купање. А тај костим је био прошле године узрок свађе између ње и госпође Мице, прве комшике. И то због Ђоке госпа Мициног мужа, јер он се стално мувао поред терасе на којој се сунчала госпа Буба у томе црвеном костиму. Дошло до тешких речи и од тада су две комшике били крв и нож. И сад, када јој обише шућу и украдове кокошку, госпа Буба осумњичила госпа Мицу да је она лопов. А ова није била лења него дохвати тучак са којим је туцала бели лук па њиме развуче госпа Бубу по глави и направи јој повећу чворугу. И сада се суде.

ПЕТАК, 11 јуни

Скупили се жене у ред пред једном тезгом на пијаци и стрпљиво чекају на воће. И када истоварише пун шпедитер трешања поче лепо и редовно продаја, када се однекуд појави једна сува жена у црнини.

— Пустите ме молим Вас, је-

динче ми лежи од запаљења плућа па журим кући... Код тих речи она бризну у плач.

Ми се сви размакосмо и она таман хтеде да изречи трешње у корпу када прискочи једна баба и вресну:

— Оћеш чумо преко реда. Е не може већ ајд у ред.

— Пустите је бабо, болесно јој дете — умешах се ја.

— Какво дете? — подбочи се баба. „Знам ја ову тицу одавно. То су њени фицови. Затим се окрете оној у црнини: А велиш дете, а?“

Она жена у црнини само штуце у гомилу а баба се победоносно окрете нама па рече:

— Не може то да прође код Ленку...

СУБОТА, 12 јуни

Сутра су Духови па мој комшија Стева, иначе берберин, пита свог сина Јову, матуранта:

— Шта хоћеш да ти купим ако положиш матуру?

Јова се размисли па рече:

— Знаш тата, ти можеш да ми учиниш велику услугу само ако хоћеш.

— Шта ли је то? — зграну се Стева.

— Знаш тата код тебе се бријеш тренер па сутра када га бријеш питај га, онако у поверењу, шта да „вежеш“ (овде мисли на трке) а Стева се наљуте па дрекну:

— Када те вежем овим кајишем видићеш ти твога Бога. Зар то да питам човека а то је његов леб. То је исто као да неко од мене тражи да цабе бријем...

То се зове професионална свест!

Кад београдски келнер постане у банци благајник

— Пардон г. благајниче, ви сте ми вратили уместо 500.000 динара свега 450.000.

— 10% за послугу, господине.

ТУГОВАНКА С ПОСЛЕДЊЕГ САСТАНКА

Давно сам узбрао ове руже беле За драгог Жиро-а, кад га будем срео... И сретосмо се али нисам смео Тако што снівати и — руже су свеле.

Сада ми је тешко зашто дани моји остадоше пусти, без ружа у чаши... Мене тешко боли (дали њега плаши!) Што наша љубав више не постоји.

Па докле стрепети тако сваког дана Пред јудејским бесом наших господара И горети стално на триста ватра Пред судбином нашег блаженог Дарлана!

Давно сам спремао ове руже беле... Оде санак пусти и — руже су свеле!



— Идем да окречим плафон у својој трпезарији, па ћу онда на њему насликати један леп пејзаж.

— Ја бих ти саветовао да урадиш обрнутим редом.

Отишао код конкуренције

— Па то је био Мурковић, ако се не варам? Ви га и не поздрављате, а знаш да је он ваш најбољи пријатељ.

— Млади лекар: Био је раније, али сада више није.

— А шта је било? Због чега?

— Недавно сам га позвао на један мастан доручак и том приликом покварио је стомак. А замислите, шта је тај безобразник урадио? Отишао је код другог лекара да се лечи.

БОДЉЕ

Етишрам

Трке су провод елитни Ту долазе крупни, ситни Сваки кога пара боцка На спорт људи мање мисле Друге су их жеље стисле Воли народ да се коцка.

Сви поплавили

Сви чланови С. К. 13 су поплавили од муке што је БСК однео шњур у свима дисциплинама.

Дисквалификован

Британски професионалац Сикорски захтевао је од болшевичких спортиста фер игру али они су се зато наљутили па је енглески тенис савез дисквалификовао Сикорског који се повлачи из спорта.

Нов шампионај

У Лондону и Вашингтону образован је комитет који има да организује олимпијаду у лагању на којој ће имати приступ сви Енглези и Американци. За ову утакмицу влада велико интересовање.

БОДЉЕ

АМЕРИЦИ

Када пође рат на еро Тад измисле налив-перо За невинне дар Али све ти не помаже То баш налив перо каже Уређена ствар.

ЧУНГ-КИНГУ

Јапан да се шали неће Па у напад опет креће Сад је горак час А за таква тешка стања Не помажу обећања Ни кроз жицу спас.

ЧЕРЧИЛУ

Широм света бијеш жицу Изиграваш луталицу Бољци тражиш лек Од толиког твога лета За Енглезе увек штета Прошо њихов век.

ЖИРОУ

Кад Енглеска тражи банка Сви сте сложено око чанка То је добра ствар Пристајеш ил „пола-полак“ Па прогуташ и Де Гола Само нек је ђар.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач: „Просветна заједница“ а. д.

Телефон редакције: 25-681. Штампана „ЛУЧА“, Београд, Краљице Наталије бр. 100.



— Келнер! По мојој супи плива једна мува! Шта то значи!
— Од куд ја то знам. Ја нисам претказивач судбине, већ келнер.

Ко трани - наћиће



— Шта сте изгубили!
— Воз.



— Господине, ви седите на свом шеширу.
— А, зар то није ваш!



— Шта зар си љут на трговца Перића!
— Да оштетио ме за два милиона динара.
— Како то!
— Па није ми дао своју кћер за жену.

Наши људи и

Лекарски рукописи

Неки чувени глумац позва једног свог пријатеља, лекара, на ручак. Овај је међутим баш тог дана био спречен те у одговор написа домаћину на парчету хартије кад ће бити слободан и према томе кад ће моћи да прими позив. Наш глумац, добивши цедуљу, превртао је, гледао, покушавао да прочита нешто отуда али узалуд. Помисли да би било најбоље отићи до какве апотеке јер тамо, без сумње, знају да решавају лекарске рукописе.

Апотекар, пошто је пажљиво прочитао цедуљу, извади из орманчета неку флашетину некакве црвене течности и рече му приживши му је:

— Педесетчетири динара, свега господине. Два пута дневно.

Увек исте жеље

— Шта? Опет тражиш лисицу? Зар и сада, у ово тешко време? Када сам ја себи купио?

— Теби није ни потребно, јер ти можеш да пустиш браду!

— О —

Један лекар препоручује гимнастику, умеран живот и мање јела.

— Трећина од онога што једомо била би нам довољна за живот, каже он.

— Охо! одговори му један пријатељ неверљиво. А чему онда служе оне две трећине?

— Да би имали од чега да живе лекари, одговори доктор весело.

Печат времена

— Ох, када би само могао да разменим хиљадарку, било би фино!

— Па, зар си тако очајан? То је бар лако. Сврати у прву трговину и добићеш ситнине!

— Знам ја то, али треба имати хиљадарку.

Један пролазник, шарџа, у поцепаном оделу, извуче из џепа свежањ новчаница, пружи хиљадарку и рече:

— Ево ти хиљадарка, али да ми у трку њачеш до Славије!

Модерна деца

Учитель: — Ко зна децо, да изброји до тридесет?

Мика: — Ја, господине.

Учитель: — Ајде почни!

Мика: — Јединица, двојка, тројка, четворка, петица, шестица...

Учитель: — Доста, доста. Настави ти, Перо!

Пера: — Седмица, осмица, деветка, краљ, дама, кец, — тропа!

Енциклопедија

Трамвај — личи на кутију сардине, с том разликом што се сардине много комотније осећају у кутији него људи у врамвају.

Ева — једина жена која од мужа није тражила издатке за своју тоалету.

Роман — необично пријатна ствар, али не кад се чита, већ кад се доживљује.

Свастика — евентуални тешки терет, иначе оптерећеног мужа.

Плесто малог Јовице

купио сам удице и сада оцу да пецам јелбо је то сад најлакши поса и може да се заладе пале. Видим ја да цео свет по несто Пеца па засто ја да цекам ето Тетка анка пеца јоцу адвоката на флустук а госпа вела мату доктола а мој Ујка ђока свелцовану лобу па и моја мама пеца на а-фалбану косу па сам Се ресијо да

и ја Пецам само сад немам мамац па не знам на шта ћу да фаћам и Кога да пецам. Јелбо се цео свет исквалијо па све оћеду да Пецају а нико неће да тлаза зато се много секилам а и ова Киса поквалила ми комбинације па не могу да гледам На тлке и да Се кладим као сто сам Тео и већ наплавио план.



— Пардон, сматрате ли ви мене за будалу!
— Не, али ја се често варам.

Молитва малог Перице

Мали Перица иде у основну школу и свако вече моли се Богу. Једно вече он се овако молио:

— Драги Богу, молим те да Осло буде престоница Португалије! Амин.

— Какве су то нове молитве? Зачуди се мајка.

— Само изузетне, рече Перица. Данас сам у школском задатку то написао и волео бих да испадне тачно.

моја Сестла од тетке гина имала велики малел и много се оћблукала али је много висе зато сто је испала из палтије јел то је био пецен лебац све нека гутмани а пале као кисе ал Сама је клива засто је иглала покел са свест калте то јест засто је дозволила да је уфате То се блателади весто, ето мој тата који ја бас мајстол за те ствали казе да је најсигулније кад цовек не ићгла вец само узима пикслу ту Ја сигулно тли цетили иљадалке дневно а То кој ти дава моле Ђулђо, а гина хтела Да извија бесне глисте па је уфатили и сад мола да паузила месец дана док се то не заболави.

Ујна наца оставила цика миту зато сто је плесто Да доноси и сада се залепила уз онога сто плодаје стале ствари и казе да це да се уда За њега а Вала може све да бидне Онај ни да Је ићспо из блзог воза сав је Осамучен и све гута а тетка Наца такве и тлази. то су вам новости само сам заболавијо да казем да је онај цика длаги изгубио на тлке седамдесет иљада а сада це лоба да буде скупља.

вас јовица

Тачан одговор

Ташта се спрема да отпутује и пита зета кад јој полази воз.

— За четири сата, двадесет минута и три секунде, одговори зет предусретљиво.

Нису они криви



— Шта ти се највише свиђа у «Ацином веселом позоришту»!
— Кад певају, јер онда се једино нешто чује... на балкону!!!

НАШИ КРАЈЕВИ



Равајло на плажи

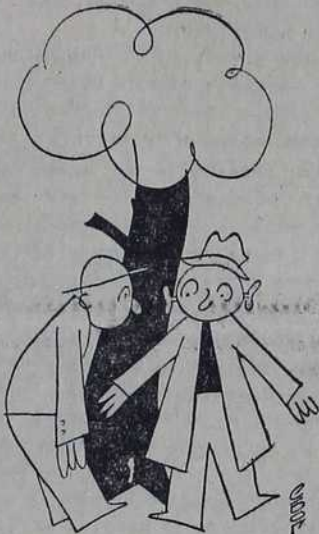
Воћу вала ја Да правим севте и отворим Ову сезону летњу јербо ми се може само нумем да рипам наглавачке у воду да Се измотајем и мало ми ка зазорно скидем гол по бајир ка они налицикани кицоши а Право да ви велим мало сам као голничљив на воду ал ћу се навикнем и ја Само ко за пакос није време за бањање. пореметило се ваљда нешто на Небеси шта ли је Тек никако да се љуцки Изведри и да опече звезда. а морам Дидем на ту рчажу због Нацку удовицу што с с мен измотаје и стално ми Каже додир равајло на плажу па да Видиш шта ће да бидне. а Она је женска од разуме се Јербо је саранила три мужа а Зна сто ђавола и увек ми подвали кад Дођем код њу. прво ми узела цак кукуруза за једну шарену кошуљу а Кад је дадок Милунки она Да простиш прште ка паучина а после ми је за сир дала неки конач што се кида па С њим не мош ни Дугме душијеш а Све ме фаћка Пред вече и никако Не могу да је докам јербо неће да Остане насамо већ увек има по неку физиту и Ја све цабаишем и јопет ништа.

тедо већ сто пута да манем ђавољу работу али ме све чачка онај куси Јербо она уме да мацка и да се смијуљи на мен и ја ка Да сам пијо неке мањџије а вешта је Пас јој њен права филаделфија ка да је полетика њена струка Па увек погоди Праву жицу и Кад подмигне само њено Пусто црно око а ја све заћорим и Она ме јопет извара. е само вала због њу ћу дидем на Плажу да виднем како се то ради Код господу и Зашто ми сељаци и Кад смо пуни са паре јопет не можемо да уђемо у меду него Нас све заврквају и на крају нас преведу жедне преко воде ако је вала за Памет и за паре Никола се не бојим и могу ми вала да саспем у млеко по три канте воде и да замесим кајмак сбрашно ал кад дођем међу те варошке женске Ја ти и сметен и узјабуним а код нас у село све знају ко је равајло ал зато сам у Београд на сапет

јербо Нумем да се нађем у оне пусте кућерине, звонца и Телефони па ме сваки час Нешто збуни и ја се узврдм па... Јопет ништа.

друга је ствар трговина јал нека спекулација ту Ти се ја не плашим никог и могу вала да изврдм и три контроле ал а за ту женску работу не иде Па не иде а Јес ми мерак на ову Нацку ал Ето не могу ништа да урадим. доносим бре и приносим ђа млеко ђа мрс ал Сам доћеро и кола дрва офуњи ме женска глава и јопет не могу Да се наплатим и Све ме стра да ћу диспадне гурав јербо су те дупло Удовице много опасне и сад ми је на ту плажу остала последња нада. ако нешто бидне ја ћу да ви јавим а сад у здравље

ваш равајло



— Ако хоћете да вам помогнем, ја познајем једну девојку која носи три милиона динара, али...

— Доста. — За такав мираз нема никакво «али».

Изненађење

— Да ли би, младићу, могла да говорим с вашим шефом?

— Тако лепа дама може увек.

— Збиља! Јавите да је овде његова жена.



— Бетонирао сам му кавез и овај глупак загнурио главу у момент.

Скроман човек

Судија: — Осуђен си на пет година робије, због опасне крађе, која је доказана. Јеси ли задовољан?

Осуђени: — О, господине судија, ја сам скроман човек. Био бих задовољан и са много мањег!

Лаже хигијене

Жена: — Боже, човече, колико ти меса свакодневно прождереш, а хигијена каже, да је биљна храна најздравија и човек много дуже живи.

Муж: — Лаже хигијена жено, овца једе увек и то само траву, па живи осам година, и орао једе само живо месо, па чак и стрвину, па живи двеста година.

— О —

Гост, улазећи у кафану погледа свуда, па не настав коге тражи упита келнера: Да ли је долазио адвокат Јоца?

Келнер: — Био је, попио две кригле, платио и отишао

Гост: — Е, није тај.

БИЈЕ ИХ МАЛЕР

— Ово се просто не да више издржати: прво нам је цркао најлепши петао, а онда нам је суша уништила усеве, па земљотрес срушио стају и сада после свега тога долази нам твоја мајка у гости!

Утешао га

Осуђеник своје адвокату:

— Много је то, на доживотну робију.

Адвокат: — Истина је, али можда нећете дуго живети.

— О —

— Шта има за ручак, пита професор цинцарича кафецију?

— Има чорба од гуску, паприкаш од гуску, печење од гуску...

— Није ваљда од гуску него од гуске, поправи га професор.

— Е, џанум, несум клзо десет гуске но едну гуску.

— О —

Син: — Јели тата, шта је најпокретљивије на свету?

Отац: — Језик твоје маме.

Син: — Шта најбрже расте?

Отац: — Цене на црној берзи.

— О —

Г-ђа: — Пошто снашо, јаја?

Сељанка — Седам динара комед.

Г-ђа: — Зишто тако скупо?

Сељанка: — Е, госпоја, кокошка га носи да га ја носим, дала би ти два за динар.

БРАЧНО ПУТОВАЊЕ

Благајница: — До кога места желите карту?

Младожења: — Дајте ми карту за пругу на којој има највише тунела.

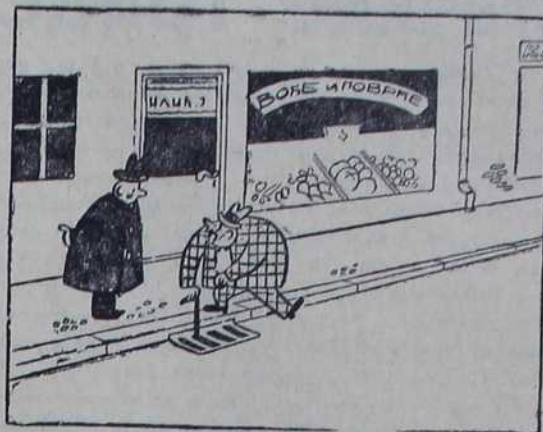
СКОРОЈЕВИЋ

— Какав вам је ово часовник?

— Сасвим обичан, јер ја имам толико велике приходе да сам у стању да своје часовнику за сваки сат набавим по једну сказалку.

ДОМАЋИ РАЈ

— Добро, драга жено, признајем да сам сувише суров човек, али молим те да сада престанеш да ме бијеш...

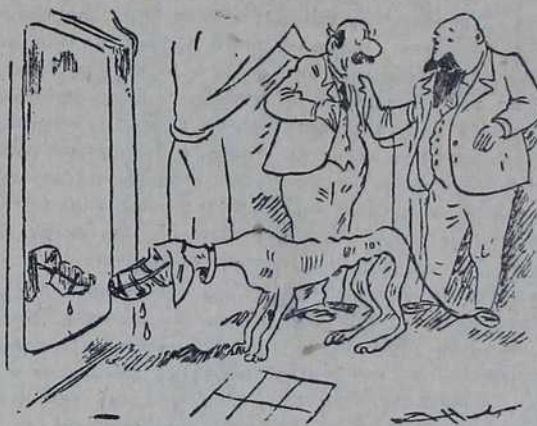


— Шта ви то тражите у канализацији?
— Не тражим ништа него ми се кишобран отворио, као у причи «Шта је страшно».



— Шта би ви тражили, маестро, да место два сата дневно сликате моју ташту десет сати.

Пси



— Јадан Боби, толико је жељан костију па кад му не бих ставио брњицу, сам би себе појео.



— Шта је тај човек када му се толико клањаш!
— Ћути будало, тај има везу са селом.

Ортачине, трице и кучине...

Две добре комшике, Вера и Нада, самохране девојке из Савамале. Морале су се саме да провлаче кроз живот. Оне су то и радиле и богами са доста успеха. Могло би се скоро рећи да су добро живеле јер ничега нису биле жељне. И све би било добро да се у њихов комшилук не досели Селе, некадашњи банкарски чиновник, а сада избеглица и трговац. Леп и здрав човек, веселе нарави а врло савремен он се убрзо упозна и спријатељи са две самице које су биле још лепе, а што је главно савремене жене.

Није прошло много времена и Селе је био свакодневно гост код Vere и Наде које су биле чиновнице и тек после подне спремале кућу и кувале ручак. Он је пак после подне био заузет својим пословима, а пре подне је седео код куће и размаравао робу. Зато је он чувао њихову кућу, ишао на пијак и хранио њихове три кокошке, а оне су кувале, шиле и прале и сви су били задовољни. Али овога пролећа његов посао није ишао најбоље. Нестало робе а купцима нестало купило па мука жива и он се реши да узме једну њиву у Макишу. Мувао се он читаву недељу дана док је удесио да добије њиву и све је то поорао и посејао. На Спасов-дан дође он код Vere и Наде на вечеру и у разговору рече:

— Море, како би било да се ортачимо. Ето ја сам дао рад за ону моју њиву, а вас две платите семе па ћемо ортачки да поделимо све што сазре. Видите каква је кубура за зелениш.

Две другарице одмах пристале и продале једна прстен да би ушле у ортаклук. Селе им узне 11.000 динара и то све образложи и доказа са оловком и хартијом. Вера је већ била заљубљена у комшију, а и Нада није била далеко од тога али пошто је Вера била лепша она се држала по страни. Видела да не може да конкурише па се повукла да гледа из прикрајка. А и Селе није крио своје осећања према Верини двоје су још од Ускрса ћућорили свако вече у кујни или шпанти пред вече по традиционалном шеталишту »Три кључа«. Понекад су водили и Наду, нарочито када су ишли у биоскоп или позориште. А врло често су ишли заједно у Макиш да оплеве башту. Нарочито, од када су њих две постале ортачки. Све је било у најбољем реду до пре два дана када Вера дође сама из Макиша. Мокра као миш, а све умазан од суза.

— Шта је Верице? — дочека је изненађена Нада која је спрема ла тиквице за вечеру. А где је Селе?

— Отселиће се он до ђавола — зајеца Вера. То је једна битанга и варалица. Па оно уопште није његова башта већ неке Милке из општина која са њим води љубав. Али је он и њу преварио.

— Ко ти то рече? — чудим се Нада. Да то није нека превара. Знаш како је свет покварен и завидљив.

— Нема шта да ме превари. Имам црно на бело. Одосмо нас двоје, као што знаш, у башту а кад тамо стоје једна колџа. Селе се узврда и поче да им даје неке знаке али је видош и приђош колима. »Шта ћете ви овде? —

питах их ја, а један ђорави, са шајкачом на глави, вели: Дошли смо да беремо грашак!

— Грашак? — чудим се ја.

— Па да, грашак — одговори ми тај човек. Купили смо цео род и платили и овај с цвикери је већ узео паре (Селе је носио цвикер).

Дошло ми да у земљу пропаднем — прича Нада и једнако брише сузне очи.

Таман да се окренем Селету и да га питам за објашњење, а њега нигде нема. Окрећем се на све стране и једва га угледах чак на десетој њиви у разговору са једном женом. Потрчим тамо и стигнем на време да чујем где му она жена каже:

— Да знаш, вала Селе, да код мене нема шале. Изварао си ме за њиву и узео ми сву готовину и сада водиш ону жујку што фарба косу. Ха, еве је — цикну она када ме виде и скочи на мене. Једва ме одбранише неки људи

да ме сву не рашчупа, а за то време она битанга утече. После се нас две објаснисмо и ја видех да је она много горе од нас прошла. Селе јој је узео више од тридесет хиљада динара и ону њиву коју је она засејала и сада ће да се туже и парнице али и она не верује да ће нешто постићи пошто је чула да је он велики хохштаплер који је многе жене преварио.

— Јао, а ја му јуче дадох онај прстен што ми остао од тате — јекну Нада.

— А што си му давала без менел — подбочи се Вера.

— Молио ме да те изненади. Хтео да купи, бурму — лаже Нада јер не сме да призна да јој је синоћ Селе казао да њу воли и да ће се њоме оженити.

И од тога дана Селета више не видеше. Преселио се у други крај вароши где је свет поверљивији па ће он лакше моћи да врши своје операције.



Уметност на „добом“

Пошто је извесно време 1856. године провео као гост Љубе Ненадовића, у тескобној соби »Шумадинке«, сликар Стева Тодоровић науми да отпочне са озбиљним сликарским пословањем. Зато изнајми једну пространу собу у кафани »Српски краљ«, коју је тада држао неки Стеван Мирковић, познат као шкрт и нељубазан човек.

Прешавши из »Гранд хотела« у свој нови стан, Тодоровић уложи много љубави и укуса да га уреди што је могуће боље. По задовима о иразмести своје сликарске студије, портрете, композиције и минијатуре, које још у Бечу, као ђак радио, затим је спремио платна и боје, наместио сликарске ногаре и — очекивао поруџбине.

Тако прође прва недеља дана. Купаца ни од куда. Затим друга, трећа... четврта... О неким поруџбинама ни помена нема, а газда Стева Мирковић већ почиње да сунђа због неисплаћене кирије.

Зима се још није била ни завршила кад се зимски капут младога сликара нађе у рукама неког јеврејина — старинара у чершији. Убрзо за њим доживеше исту судбину и уметникове двоје резервне панталона, један мали капут, готово све рубље и још неке тешко стечене ствари. Пошто се већ три месеца Тодоровић хранио и становао на »вересију« код »Српског краља« кафеџија се побојао да му сликар ништа неће ни платити и зато једног јутра покупи све Тодоровићеве слике и ногаре са бојама и четкицама и изнесе на велику пијак да их прода »на добом« и тако да извуче своју штету.

Био је то заиста дирљив призор. Добошар лупа и виче:

— Први и други пут — ко да више?

Крај добошара полицијска власт теслима слике. Погружен као неки осуђеник из прикрајка све ово посматра млади уметник док му се срце кида од бола. Када

је пун заноса и оптимизма у Бечу радио ове слике, он ни у сну није могао претпостављати да ће се оне »на добом« продавати.

Но срећом, у том тренутку пијакцом је наишао један добродушни Немац, познат уметнички мецена Витишлагер, књијар из Панчева. Чим је схватио ситуацију, у којој се злосретни сликар налази, пришао је лицитантима, откупио све непродате слике, исплатио уметников дуг кафеџији — а засебно исплатио Тодоровићу достојне, солидне цене за купљене слике, пруживши му — при том, пријатељски, руку.

Овом пажњом Тодоровић је био ганут до суза и целог живота остао је захвалан постојалаца свога спасиоца.

Бетовен на телефону

Григ, славни музичар који је умро пре тридесет година давао је једном у Ослу концерт на коме је свирао своје композиције, а на крају концерта извео и једно чувено Бетовеново дело...

Музички критичар једног великог листа написао је после овог концерта жучан чланак, у коме је рекао да је последња Григова композиција, то јест последњи комад који је отсвирао, компонован у једном немогућем облику. Григ је сутрадан прочитао тај чланак и одмах телефоном позвао критичара:

— Хало, да ли је на телефону уважени критичар који је данас триказао јучерањи концерт музичара Грига?

— Да, да, то сам ја, лично — одговорио је услужно критичар а ко је тамо молићу лепо?

— Овде је дух Лудвига Бетовена, одговорио је Григ. Господине, висте највећи магарац међу музичким критичарима! Последња тачка јучерањег концерта је моја композиција, о којој су прави људи већ одавно дали свој суд!

БАКСУЗ ТОША

Тоша Тошић је одавно у пензији. Лош као млад човек имао неки малер у служби и одлетео у пензију. Могло је и горе да се сврши али он имао протекцију и све се свршило на изласку из државне службе. А да кажеш да је била нека велика грешка није брата. Него покварен свет па му спаковао да је узимао неки мито. Па бар да су неке паре. Јок брата! Радило се о пола милиона динара а шта је то када су други дизали милионе па ником ништа. Било како било али Тоша Тошић био човек штедљив па подиже лепу кућу са пет шест станова и оно мало пензијце (имао је скоро пуну пензију јер му његови партиски пријатељи признадоше и забавиште и ратне године), па је наш Тоша био жестоко удесио живот. Сваки дан је ишао у кафану али не да игра, већ да кибицује. Просто је уживао да даје савете и меша се у игру а сам није никада сео да игра карте. Било га жао да изгуби, али је зато, као кибицер, стално форсирао да се игра крупна игра.

— Шта сте се стисли — говорио би он обично. Игра је лепа и интересантна тек онда када се игра у лепе паре...

Специјалитет му је био санс али за време рата је почео да кибицује и реми па је, тако гледајући научно и ту игру.

Али уколико је он волео да буде кибицер и сам се свуда трпао утолико су играчи бежали од њега. Био га је глас да је баксуз и сваки играч је дрхтао од страха када Тоша седне поред њега. Био је сигуран да ће изгубити. Зато су га сви избегавали и крили се од њега и врло је често наилазио на затворена врата која се нису отвараола и када би звонио по читав сат. Али он није попуштао. Долазио је први на сва она места где је знао да ће бити »партиске«.

— Мало ћу ја, па идем... обично је говорио али је после остајао до краја. Па бар да је кибицовео. Али он пред вече задрема и слатко захрче а играч коме кобојаги кибицује узалуд га буди и дрма, Тоша се не буди док не отспава целу партију.

Једнога дана дође он код Чедде, ратног милионара и познатог махера који је био прави мајстор за разне спекулације зато су га сви звали Чедда »намештаљка«. Партија је била већ формирана и Тоша седе поред Чедде и лепо се намести. Домаћину се смрче када виде ко му кибицује али не рече ништа већ отпочне разговор о кафеџијама и њиховом непоштовању.

— Сваки оће брата да заради и не мисли шта ће да буде са гостом. Међу у вино и ракију и разне шпеције па има много света који се отровао...

— Јес је, тако је — умеша се госпа Ната његова жена, која је изгледала врло отмено док не проговори али чим би отворила уста одмах се видело да је из Лесковаца. »Ете га Спира мумија је попио две ракије и сад иде ћорав по свету...»

— Чуо сам и ја да су многи ослепели — добази Ранко звани »Јегуља« познати спекулант.

Док су ово причали Тоша се само врпољио јер он је волео добру капљицу па је свако јутро и вече цимнуо по неколико чашица.

Игра је ишла даље и Чедда је губио па зато узвикну:

— Е бре Тошо, где седнеш, ту не расте трава. Уби ме малер. Нисам још ни »куцнуо« а о »глату« и не мислим...»

— Биће боље — тешио га је Тоша. А, брате, играш рђаво. Нећеш да ме слушаш. Чуваш те крупне карте за туршију. Када видиш да те неће, ти се смањуј...»

— Када бих могао, најрадије бих тебе смањо као кибицера — насмеја се Чедда а и остали ударише у смех.

Спуштало се вече, а Тошу је већ хватала дремка и убрзо захрка.

— Е сад ће да га одучимо од кибицовања поче Чедда. Читао сам у неке новине да су једног кибицера тако одучили па ће и ми да покушамо. Зато сам и причао да се може да ослепи од ракије јер овај Тоша шљема ракију као воду. Сада ћемо да угасимо осветљење и да подигнемо ларму и онда ће у мраку кобојаги да наставимо игру па ће да видите смејурју. Направише ларму и Тоша се пробуди.

— Шта је ово? Мрак — застече он.

— Какав мрак? — подргну се Чедда. Гори оволики лустер. Десетка.

— Тројка!

— Поп!

— Глат — узвикну пети играч у мраку а Тоша ћути као опарен.

— Зло, браћо ја сам ослепео. Ништа не видим а ви играте. Доктора! — завали болно.

Неко му приђе у мраку и бољећиво га запита:

— Зар ништа не видиш?

— Јао ништа — закука Тоша.

— То је сигурно од ракије — теши га госпа Ната. Али то се лежи: Пет-шест година па прође...

— Доктора — цвиле Тоша.

— Пали! — командује Чедда и лустер просу светлост по соби а Тоша сав умазан од суза седео погружен. Када виде светлост он скочи радосно:

— Видим, видим!..

Када виде да се сви смеју он се досети да је намагарчен па се љутито дигне и оде и, заиста, од тога дана више никоме не кибицује. Чеддин рецепт је имао успеха...

Нема шта, народни лекови су најбољи...

НИ МУШКО НИ ЖЕНСКО

Ствар је укуса, али ја не водем, када младе девојке носе дугачке панталоне или шпартују у широким мушким панталонама по улици. Ко се ту може препознати онда, дали је мушко или женско?

На Теразијама крај водоскока угледао сам једну такву мустру, кратке косе, са мушком кошуљом и краватом, дугим панталонама и уз то с мушким шеширом на глави.

Крај мене стајао је један и гледао према водоскоку.

— Шта? И ви се чудите запитао сам. Девојка мора да личи на девојку! Морате признати, господине да се ова девојка издале не разликује од мушкарца!

— Господине, то је моја кћи, рече.

— Извините, прогунђах, не мислим да вређам, само кажем моје мишљење. Нисам знао да сте ви отац.

— Нисам ја њен отац. Ја сам њој мајка!

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ ДЕЦУ



Савршена девојка



— Не пијем, не пушим, не флертујем...
— О госпођице то сте ви онда без мана.
— Само по мало лажем!..

Поређење



...Чини ми се да сам добио премију Класне путрије.

СТИДЉИВАЦ МЕКА СРЦА



— Верујете ли ми да баш немам ситнине?

СТРАШНО



— Страшно, Вида је уганула руку!
— Страшније је то за њеног мужа. Сада ће разговарати с њим ногом.



ОСВЕСТИО СЕ

— Видите ли ову девојку која пролази поред нас? Пре две године спазио сам је и заљубио сам се на први поглед...
— Је ли то ваша супруга?
— Не, доцније сам је мало боље погледао.

— О —

Отац: — Можете ли да сликаете моју децу и пошто?
Фотограф: — Могу. Шест комада сто педесет динара.

Отац: — Жао ми је, али ћу морати мало да причекам. Засада имам само петоро деце.

Ташта (зету): — Мора да си добио много изјава сажаљења кад су новине пре десет дана погрешно јавиле да сам умрла?

Зет: — Да, добио сам их врло много, али тек пошто је та вест демантована.

— О —

— Замислите, требало је двадесет година да утврдим да немам ни најмање смисла за трговину.

— Па јесте ли тада напустили тровање.

— Како сам могао? Тада сам већ био милионар.

БРБЉАЊА

— Јеси ли видео како ми жена лепо изгледа у новој хаљини?

— Ништа нарочито. Лепше изгледа кад је скида.

— Шта?! Видео си моју жену кад се свлачила?

— Да, и то колк'о пута! Јуче, на пример, видео сам је у кошуљи.

— Уосталом и нека си. Не разумем чега има ту тако занимљивог кад је моја жена тако ружна.

— Па што си се онда оженио њоме?

— Стицајем прилика, шта ћеш...

— Не прави се луд, брате. Знаш шта је било у питању: Узео си је стога што је била пуна пара.

— Ех, то није истина! Оженио сам се њоме само стога, што сам ја био шворц.

— А онда је то већ друга ствар. Кад си већ учинио такву глупост што је не убедиш да би

било добро кад бисте спавали у одвојеним собама.

— Одлична идеја. Спаваћемо у посебним собама. Ја ћу узети собу у Београду а за њу ћу пронаћи собу у Нишу.

— Сећаш ли се како сте били срећни пре двадесет година?

— Али при двадесет година се нисмо још познавали.

— Па стога сте и били обоје срећни.

— Да говоримо, брате, сад мало о твојој жени.

— Важи. Дакле?

— Да ли је истина да ти је она признала све љубавне авантуре које је имала пре него што си је узео?

— Истина је. Сву јој прошлост

— Зар баш целу?

— Целу целцату.

— Мора се признати, онда, да је јако храбра.

— Није, већ јако добро памти.

ЗА НАШУ ДЕЦУ ИСПОД 47 ГОДИНА



— Наш сарадник је грдно расејан човек и увек на цртежу направи по неку малу грешку. Дедер дечице драга, помучите се и решите до идуће суботе, колико има грешака.

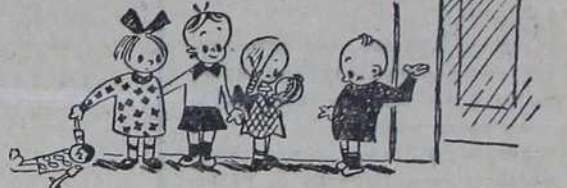
(Ко не може да их пронађе нека прочита одговор у идућем броју).

СПОМЕНИЦА



— Реци ми, дали су му подигли споменик због открића Америке или због јајета!

Радознала деца



— Интересује ме, на кога ће од нас личити!

Дечији разговори

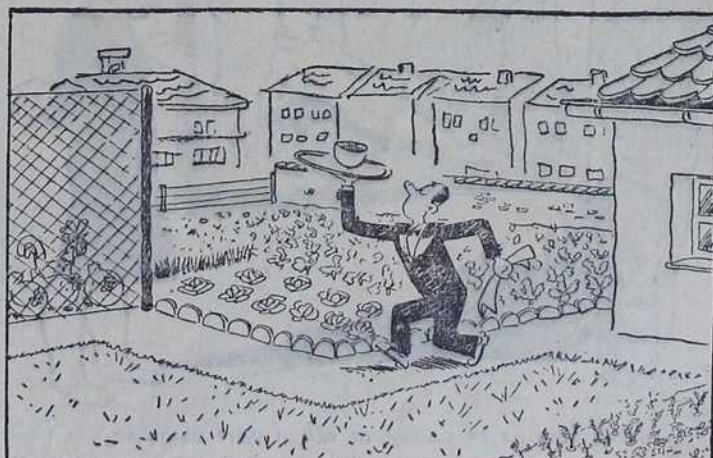


— Колико ти имаш година, Јовице!
— Не знам. Мама је имала 27 година кад ме је родила, а сада има 26. Израчунај!

ОПРАВДАНО ИНТЕРЕСОВАЊЕ



— Јоцо, где наше изгубљене мачке. Баш ме интересује, где је била тако дуго.



ЖИЖИ БИКИ

Б е с е т и

НАША ПОШТА

Адвокату: Ко држи послугу мора да буде спреман на ортаклуке пошто се свет извештио ал само не за параграфе већ за вредност појединих ствари.

Мадам Зејтин: Сваки проналазач има непријатности. Ни Христофор Колумбо није био признат а ваш проналазак са флашом воде којој је на врху зејтин — права је ситница.

Радојици: Што ниси учио народне пословице јер тамо се вели: Јача су двојица него сам Радојица па и овде су два контролора за цене били јачи од тебе.

Драгиши: Шаљи што више јер наша корпа је велика па просто гута преписане рукописе.

Андрици: Много више вреди лепа садашњост него шарена прошлост.

Видаку: Цртежи смо примили али без перушке нећемо моћи да их штампамо јер свет неће моћи да се смеје.

Апотекару: Само испод тезге посао је слadak, макар се радило само о два кинина.

Филателисти: Сигурно је горко када цео свет тргује са маркама, а шта да му радиш када свуда влада конкуренција.

Лексиконикусу: Добили смо твоје лепо писмо и хвала ти на жељама. За фењер ћемо лако пошто је наше последње вучење. Хонорар ћеш добити баш ти лично и то на време.

УЧИВОСТ

- Јесте ли брали виноград? пита пријатељ свог друга.
- Још не... одговара он.
- Хоћете ли ме звати у бербу?
- Зашто?
- Зашто?
- Зато што вас нисам звао кад га је требало резати и копати!

Америчка брзина



— Слушај, Мери, ја крећем конвојем у Африку али, за сваки случај, остави врата отворена. Можда ћу се вратити чамцем за спасавање!

Интелигенција — Човечанство у погледу интелигенције дели на људе и жене.

Има неко који је написао не-разговарање о женама, ако их да оснују какву пиљарску задругу. Реалност у љубави је она сто-лица коју ти увек измакну, кад Ако се нађу два човека заједно, повести о политици, а ако се год хоћеш да седнеш.

МИСЛИ

скупе њих четворо одлучиће већ да оснују какву пиљарску задругу.

Реалност у љубави је она сто-лица коју ти увек измакну, кад

ТЕТКА РОЈКА

Одговара

Каји — Ствар се лепо удесила. Само гледај да се не поквари јер свет је завидљив, а ти си у годинама па је лако наместити мину.

Војки — За матуру има одлична метода која се зове «зич-флајш» али се она мора користити у јануару, а не у јуну.

Рушки — Не треба да се једите. Шминка је потребна само за стран свет а муж познаје жену и без шминке па га не може преварити.

Русалки — Особа са овако лепим именом не би требало да буде љубоморна. Уосталом када ме већ питате за лек могу да вам кажем да су за љубомору најбољи хладни облаци.

Видосави — «Митисери» су данас врло добри и корисни јер се из њих може цедити маст.

Ангелини — На твоје питање: Шта се носи овога лета? — одговор је лак: Носи се шта се има.

Госпа Вики — Покер је игра за фини свет, зато мани ти то за времена јер ћеш изгубити и паре и пријатељице.

Секи — Увече пре спавања намазати лице свежеом павлаком од млека а ако то немате онда истрљати свежим краставцем.

НА ИСПИТУ

— Господине кандидате, можете ли ми рећи једно сретство за знојење? пита професор ђака.

— Ваша питања, господине професоре... одговара ђак.

Професор га презриво погледа и одговори:

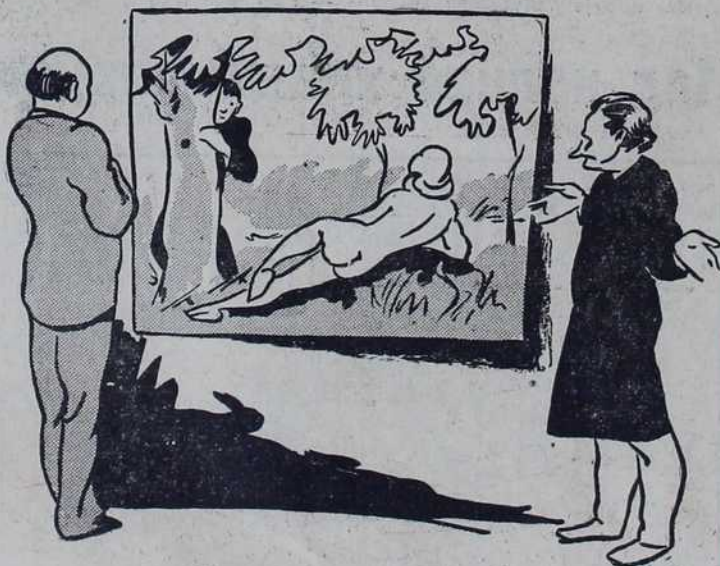
— Како која? Ви, например, колико имате година?

Почео је да чита



— Ето, могло се и очекивати. Чим неки филм има успеха, одмах напишу истоимени роман.

ШТА ЈЕ ДРУГО МОГАО



— Није хтео да се склони, па сам и њега насликао.

Вечите илузије



— Причала сам мужу да хоћу да идем у бању!
— А шта је он рекао!
— Ништа. Пусто ме је да причам.